

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Βουλγαρίας

Ὁ Ἅγιος Βόρις-Μιχαήλ Τσάρος τῆς Βουλγαρίας

† 2α Μαΐου 907

Ὁ ἔνδοξος Ἡγεμὼν Βόρις γεννήθηκε καὶ ἀνα-
τράφηκε στοὺς κόλπους τῆς εἰδωλολατρίας,
διδάχθηκε ὅμως τὴν Χριστιανικὴ Πίστι χάρις στὴν
ἐπιρροή, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦσε στὴν καρδιά του ἕνας
ἀπὸ τοὺς θεῖους του, ὁ Ἐνραμπὸτ (Βόϊαν), ὁ ὁποῖος
ἐμαρτύρησε κατὰ τὸν διωγμὸ, τὸν ὁποῖον ἐξαπέλυσε
ὁ προκάτοχός του Μαλομίρ.

Ὄταν ἦλθε στὴν ἐξουσία (852), ὁ Ἡγεμὼν ἐστράφη ἀρχικῶς
πρὸς τοὺς Λατίνους ἱεραποστόλους, λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς συμ-
μαχίας του μὲ τοὺς Φράγκους κατὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Μοραβίας.

Συνειδητοποίησε ὅμως τὴν θρησκευτικὴ καὶ πολιτιστικὴ ὑπερο-
χὴ τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Μιχαήλ Γ΄ νὰ
λάβῃ τὸ Βάπτισμα, ὁ ἴδιος προσωπικῶς καὶ σύμπας ὁ λαὸς του.

Ἡ Βάπτισις τοῦ Ἁγίου Βόρις.
Μικρογραφία στὸ Χρονικὸ
τοῦ Κωνσταντίνου Μανασσή.

Ἡ Βάπτισις τοῦ Ἁγίου Βόρις.
Μικρογραφία στὴν Σύνοψι Ἱστοριῶν
τοῦ Ἰωάννου Σκυλίτση.

Ἡ Βάπτισίς του ἔγινε με ἄκρα ἐπισημότητα τὸ 864 στὴν Πλίσκα, τὴν πρωτεύουσά του, ἀπὸ ἕναν Ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος προσῆλθε γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι.

ἘὉ Βόρις ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ ἀναδόχου του, Αὐτοκράτορος Μιχαήλ.

Ἐνα μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ, ἀριστοκράτες βογιάροι καὶ ἄνθρωποι ὄλων τῶν τάξεων, ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμά του καὶ ἀσπάσθησαν σύσσωμοι τὴν Χριστιανικὴ Πίστι.

ἘὉ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἅγιος Φώτιος († Μνήμη: 6η Φεβρουαρίου) ἀπήλυθε στὸν Τσάρο ἐπιστολὴ, διευκρινίζουσα τὰ καθήκοντα τοῦ Χριστιανοῦ Ἡγεμόνος καὶ στὴν συνέχεια ἔστειλε Ἱεραποστόλους στὴν Βουλγαρία.

* * *

ἘὉ Βόρις προσεπάθησε νὰ ὀργανώσῃ τὴν νεοσύστατη Ἐκκλησία του σύμφωνα με τὸ πρότυπο τῆς βυζαντινῆς Ἐκκλησίας.

Ἐτρεφε, ὡστόσο, τὴν ἐλπίδα νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐτονομία της. Ἄν συνάντησε ὅμως θετικὴ ἀνταπόκρισι ἐκ μέρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἔτσι στράφηκε στὸν πάπα τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος ἔστειλε στὴν Βουλγαρία Ἱεραποστόλους, ἐπιφορτισμένους νὰ διαδώσουν τὶς λειτουργικὲς ἰδιαιτερότητες τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας, καθὼς καὶ τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψί της περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ἘὉ Τσάρος συνειδοτοποίησε γρήγορα τὸν κίνδυνο μιᾶς ὄχι μόνο ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς συνάμα ὑποταγῆς στὴν Δύσι, ἀπέπεμψε τοὺς Ἱεραποστόλους ἀπὸ τὸ βασιλείο του.

ἘὉ Μάρτιο τοῦ 870, μία Σύνοδος ὑπήγαγε τὴν Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας στὴν δικαιοδοσία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος, προερχόμενος ἀπὸ τὸ Βυζάντιο, βοηθούμενος ὑπὸ δέκα Ἐπισκόπων, ἐγκαταστάθηκε στὴν Πρεσλάβα, με σκοπὸ νὰ διοικῆ τὴν νεαρὰ Ἐκκλησία.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Πατριάρχης Ἰγνάτιος († Μνήμη: 23η Ὀκτωβρίου) ἔστειλε κληρικοὺς στὴν Βουλγαρία, γιὰ νὰ ἐπιμορφώσουν τὸν τοπικὸ Κλῆρο· καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 885, οἱ πέντε Μαθητὲς τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου: Κλήμης, Ναούμ, Ἀγγελάριος, Γοράζδος καὶ Σάββας, οἱ ἀποκαλούμενοι «Πεντάδα τῆς Ἀχρίδος» († Μνήμη: 27η Ἰουλίου καὶ 11η Μαΐου), ἀνέλαβαν Ἱεραποστολικὸ ἔργο, κηρύττοντες τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ στὴν σλαβικὴ γλῶσσα καὶ βαπτίζοντες

Ὁ Ἅγιος Βόρις συναντᾷ τοὺς Μαθητὲς τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου.

σταδιακά τὸν ὑπόλοιπο λαό, καὶ συντόμως, χάρις στὴν ὑποστήριξη τοῦ Τσάρου, ἡ γῆ τῆς Βουλγαρίας καλύφθηκε ἀπὸ Ναοὺς, ὅπου ἐδοξαζέτο ὁ Θεὸς σὲ γλῶσσα σλαβική.

Τὸ 888, ὁ Τσάρος παραιτήθηκε ἀπὸ τὸν θρόνο καὶ ἀποσύρθηκε σὲ Μοναστήρι. **Ό**ταν ὁμοῦς ὁ υἱὸς του Βλαδίμηρος (888-893) ἐπεχείρησε νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔργο τοῦ πατέρα του, ἐνθαρρύνων τὴν ἐπιστροφή στὴν εἰδωλολατρία¹, ὁ Μιχαὴλ ἀπεδύθη τὸ ρᾶσο γιὰ νὰ ἐνδυσθῇ τὴν στρατιωτικὴ στολή. **Έ**ξεδιώξε τὸν Βλαδίμηρο ἀπὸ τὸν Θρόνο καὶ ἐγκατέστησε ἐκεῖ τὸν ὑστερότοκο υἱὸ του Συμεών.

Κατόπιν, ἀφοῦ ἀποκατέστησε τὴν τάξι, ἔλαβε πάλι τὸ Μοναχικὸ Σχῆμα καὶ πέρασε τὸν ὑπόλοιπο βίον του μὲ ἄσκησι, ἡσυχία καὶ προσευχή.

Έκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τὴν 2α Μαΐου τοῦ 907².

1. Κατ' ἄλλους, στράφηκε μᾶλλον πρὸς τοὺς Φράγκους καὶ ἐδίωκε τοὺς βυζαντινοὺς κληρικοὺς.

2. Ἡ τιμὴ του ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Νικόλαο τὸν Μυστικὸ († Μνήμη: 16η Μαΐου) σὲ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν ἀπηύθηνε στὸν Τσάρο Συμεών.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!